

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficiarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

487. Quid in hoc possit Papa, aliúsve Prælatus inferior.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

vere ex omnibus fructibus, qui proveniunt, & non deducta prius pensione dicta. *c. cum non sit.* nec in hoc nimis gravatur colonus, cum propter hoc onus minorem pensionem proportionatam, nempe novem partibus fructuum, exigere debet; adeoq; nec tunc tenetur dominus ad decimas solvendas ex dicta pensione acceptas; quia illa jam virtualiter decimata est hoc ipso, quod minor fuerit imposta colono penitus intruitus oneris decimalium. Si dominus partem fructuum, & colonus etiam partem recipit, uterque ex parte sua absque diminutione impensarum solvere tenetur decimas juxta *c. à nobis. & c. tua. h. t.* Ita ferè Pirk. num. 48. citans Abb. *in c. tua. n. 14.* Azor. loc. cit. c. 24. q. 4. Suar. c. 35. n. 13.

Questio 486. An dari possit exemptione ab obligatione solvendi decimas, & qualiter?

1. **R**espondeo ad primum affirmativè, cum enim hæc obligatio non sit ex jure divino naturali, vel etiam positivo, ut dictum, modò relinquatur ministris Ecclesiæ necessaria & congrua sustentatio, tolli omnino potest, multoque magis quo ad aliquos, quæ est propriæ exemptione.

2. Respondeo ad secundum: hæc exemptione fieri potest tribus modis, privilegio, consuetudine, præscriptione. Castrop. disp. unica. p. 12. num. 1. Ac primò quidem per privilegium, circa quod,

Questio 487. Quid in hoc possit Papa, aliudve Prelatus inferior?

1. **R**espondeo ad primum: potest Papa de potestate absoluta validè obligationem solvendi decimas omnino quo ad omnes fideles tollere & abrogare, modò ministris Ecclesiæ aliunde suppedetur necessaria & congrua sustentatio. Azor. loc. cit. q. 6. Lefl. I. 2. c. 39. dub. 5. Suar. loc. cit. c. 14. nu. 10. Pirk. n. 51. Castrop. loc. cit. p. 2. n. 2.

2. Secundò: de facto tamen ac simpliciter id non potest licite, cum id cederet in grave damnum temporale & spirituale Ecclesiæ totius, esferaque dissipatio redditum Ecclesiæ, Pirk. loc. cit.

3. Tertiò: potest validè & licite per speciale privilegium quibusdam in particulari concessum obligationem solvendi decimas in totum vel in partem remittere, ac ita illos à communī alias obligatione ista eximere. Barbo. de off. paroch. c. 28. s. 3. num. 12. citans quamplur. Azor. p. 1. l. 7. c. 37. q. 6. Castrop. Pirk. II. cit. cum communī. Ratio, quia et si de jure divino ac naturali sit, ut ministri Ecclesiæ habeant à fidelibus, quibus divina ac spiritualia ministrant, congruam sustentationem, ad summum, procedendo in hoc collectivè, ita ut in parochia aliqua parochus ab omnibus constitutis illam collectivè sumptis habeat sustentationem suam; non tamen est de jure divino, ne quidem positivo, ut procedatur in hoc distributivè, hoc est, ut singuli parochianorum ad dictam sustentationem contribuere debeant. Barb. Pirk. II. cit. sed neque per dictam exemptionem gravantur alii solventes decimas, cum non plus solvant, quam si nullus esset exemptus, sed solum stipendum ministri minuitur, quod ab Ecclesiæ sicut angeli, ita & minui potest ex iusta causa, seu prout ad bonum commune expedire judicaverit. Pirk. loc. cit.

4. Quartò licite id non potest Papa sine causa

juxta probabiliorem; cum sine causa à lege communi & regula omnibus prescripta aliquem existere sit abuti potestate; quamvis dum id sit extra scandalum ac damnum notabile alterius (quale foret v. g. dum ob exemptionem unius gravarentur notabiliter magis alii) non sit nisi peccatum veniale. Castrop. cit. p. 2. num. 3. citans Sanch. de matrim. l. 8. d. 18. nu. 3. de cetero præsumendum semper, principem sine legitima causa non moveri ad dispensandum in lege, præterim dum id facit motu proprio. Suar. de cens. ro. f. d. 41. f. 3. Sanch. loc. cit. d. 17. num. 14. Quin & certum esse in exemptione decimalium facta personæ Ecclesiastica intervenire semper causam legitimam, cum illa exemptione sit quasi applicatio debita sustentationis, eò quod sint ministri Ecclesiæ ad communem utilitatem ordinati, ait Castrop. loc. cit. num. 4. Potest etiam Papa decimas non feciū ac fructus alios uni Ecclesiæ applicatos applicare alteri, pro ut sibi visum fuerit, absque eo, quod ulli faciat injuriam; cum non nisi dependenter à voluntate illius fuerint applicati. Unde per exemptionem factam regularibus Ecclesiæ parochialis allegare nequeunt factam sibi injuriam. Castrop. loc. cit. num. 5. Porro duplicitis generis sunt privilegia à decimalis solvendis exemptiva. Quædam generalia, nimurum iuri Canonico inserta, unde & à jure communi concessa dicuntur. Quædam particularia extra jus commune, sive in scriptis concessa, sive sine scripto. Pirk. num. 52. citans Suar. c. 18. num. 2.

5. Respondeo ad secundum: non posse ullum Prælatum Papæ inferiorem hoc privilegium exemptionis concedere; cum non possint tales relaxare legem superioris, seu in ea dispensare aut remittere & mutare, qua Pontifices in jure communī statuerint, nisi in casibus ipsis concessis, cuiusmodi facultas relaxandi obligationem solvendi decimas concessa Episcopis nullibi in jure repetitur. Solummodo itaque in specialibus quibusdam casibus committitur Episcopis, uti & per Trident. pluribus in locis iis conceditur, ut tanquam sedis Apostolica Legati disponere possint de decimali, eas vel earum partem, aut beneficia ex ijs ercta ad aliqua opera vel loca pia applicare possint uniendo, dividendo, uti & ex iusta causa unius Ecclesiæ decimas alteri Ecclesiæ vel personis Ecclesiasticis applicando &c. quod ipsum non est dispensare aut relaxare jus commune; sed debitè decimas administrare. c. plures. c. statuimus. b. r. Barb. num. 49. & seq. Pirk. loc. cit. Castrop. loc. cit. p. 2. num. 1. Rebus. de decim. q. 5. num. 32. Multoque minus jam poterit quis solvi ab obligatione solvendi decimas Ecclesiasticas per potestatem secularis neque in specie, neque in genere disponere possit de rebus Ecclesiasticis; adeoque nec concedere immunitatem à juribus spiritualibus, quale est ille decimarum solvendarum. unde si diceret: concedimus tibi bona hæc sine omni onere reali præstando, minimè liberaret à solvendis decimalis Ecclesiasticis, Pirk. num. 134. cum comm.

* * * * *

Quæsti